

nogen fornuftig Frihed for nær. Man vil dernæst heller ikke kunne gjøre gjældende, at de trufne Bestemmelser ere unødvendige. Ved de Bemærkninger, som ledjagede Lovforslaget i Fjor, blev der givet meget fyldige Oplysninger om de Omstændigheder, der havde foreligget, før Loven udfom som foreløbig Lov, og som viste, at Lovens Udstedelse paa den Maade havde været nødvendig. Men jeg mener ikke, at der er Anledning til at vende tilbage til den Tids Forhold og til den Tids Udtalelser for at finde Bevis for, at Loven er nødvendig. Det maa være nok, at disse Ting forekomme, at vi se dem paatalte og dømte; det er ikke Ting, som ikke forekomme længere, og som vor Samfundstilstand ikke frembyder Billeder af, og som vi ikke behøve at have en Straffelov imod; thi de forekomme. — Der er en anden Betragtning med Hensyn til dette Forslags Enkeltthed og Realitet, som oftere er fremsat; man har rettet en stærk Kritik imod Lovens Formulering. Adskillige af Bestemmelserne skulle lide af altfor stor Ubestemthed, adskillige Bestemmelser skulle være en daarlig Efterligning eller Oversættelse af, hvad der forekommer i fremmede Love. Det er nu givet, at en Ubestemthed i mange af de Begreber og i Rækkevidden af mange af de Udtryk, som her blive anvendte, er uundgaaelig; men her er ikke en større Ubestemthed end den, som man allerede vil finde ved en hel Række Forbrydelser, som den almindelige Straffelov omhandler. Det hører nemlig til adskillige af disse Forbrydelsers uundgaaelige Karakter, at de ikke lade sig saaledes afgrænse i skarpt formulerede Begreber, saa at der ikke bliver Rum for et Skjøn — og det endogaa tidt et meget vidt Skjøn — og den Forbrydelse, som i den Henseende frembyder sig som det mest nærliggende Exempel, er jo de almindelige private Vresfornærmelser. Der har jo Omraadet for Skjønnets om, hvorvidt Handlingen har en ærefornærmende Karakter, en overordentlig Bidde, og det lader sig overhovedet ikke gjøre — og aldrig har Noget tænkt paa, at det kunde lade sig gjøre — her at drage saadanne Grændser, som udelukke eller unødvendiggjøre et Skjøn. Naar det saa siges, at det er en Slet Efterligning eller Oversættelse af fremmede Love, saa mener jeg, at

det vilde være en aldeles urimelig og lidet heldig anbragt Sagen efter Originalitet af en Justitsminister, hvis han prøvede paa at formulere Noget, der skulde være ganske originalt, paa et Omraade som dette, hvor Lovbestemmelserne andet Steds have været Gjenstand for Behandling i meget betydeligt Omfang, og hvor deres Formulering er bleven veiet og prøvet paa alle optænkkelige Maader, indtil man har slaaet sig til Ro ved en væsentlig ensartet Formulering. Det er dog aldeles naturligt, at de Erfaringer og Prøvelser, som andet Steds ere foretagne, tages til Indtægt, og at man drager Nytte af dem. Dermed vil jeg naturligvis ingenlunde paasta, at alle Udtryk i dette Lovforslag netop ere valgte paa den heldigste Maade, ligesaa lidt som jeg vil paasta, at man i den fremmede Formulering — der forøvrigt ikke, saa vidt jeg kan skjønne, er slavisk efterlignet i denne Lov — og i fremmede Love om samme Forhold altid har fundet Udtryk, som kunne staa Prøve for en indtrængende Kritik. Det er netop det, jeg vil opfordre Thinget til ved den videre Behandling at prøve paa — jeg tror ikke, der kommer stort Udbytte ud deraf, men det bør dog prøves — om der ikke paa enkelte Punkter, hvor der frembyder sig særlig Tvivl, kan findes Udtryksmaader og Formuleringer, som bestemt ere angivne og bestemte ramme Betingelserne for Strafftyld, saa at man derved undgaar Usikkerhed for Borgerne, en Usikkerhed for dem, der kunde frygte for at drages ind under Lovens Bestemmelser. Det er det ene, som jeg mener, at det skulde være Landstingets Opgave at undersøge. Det andet er det, om der efter de Erfaringer, der ere gjorte her og andetsteds, skulde være Grund til at fuldstændiggjøre Loven, at tage andre Tilfælde med, som det samme Hovedsynspunkt med lige Ret maatte kræve inddragne, nemlig det, at det gjælder om at staa et tilstrækkeligt Varn for den offentlige Ro og Orden, for Regeringsmyndighedernes og for Lovgivningsmagtens Beslutninger. Det er disse Ting, som jeg under Sagens videre Fremme vil opfordre til at prøve paa at undersøge, og hermed anbefaler jeg Lovforslagets videre Fremme.

Skrøder: Det viste sig i Gaar ved Forhandlingen af den foreløbige Lov, det